

Hugo Brouwer – student IMM [email] In tegenstelling tot de kritiek, heb ik zowel PIM als MMA als zeer prettig ervaren. En ik vind de kritieken ook te ver gaan. Ik begrijp niet dat iemand uw colleges saai kan vinden. Uw manier van onderwijzen kan zeker wel als onorthodox bestempeld worden. Maar ik ben er erg blij mee dat er ruimte is in onze opleiding waar creativiteit wordt gestimuleerd. Iets wat ik wel eens mis bij andere cursussen. Ik zou wel aanraden om duidelijkere richtlijnen te stellen, ik merk dat studenten anders in war raken. In mijn ervaring houden studenten van regeltjes en duidelijkheid. Niet iedereen stelt vrijheid op prijs denk ik. Ik heb zeker dingen geleerd en mezelf ontwikkeld. Ook heb ik hele mooie eindresultaten gezien. Waar u trots op kunt zijn vind ik. Je kunt er zoveel tijd er in steken als je wil, dus de mensen die daar over klagen, moeten bij zichzelf te raden gaan of ze wel ambitieus genoeg zijn.

Ik hoop dat deze mail helpt om deze vakken te behouden omdat ik vind dat ze een meerwaarde zijn, zeker voor IMM.

Annigje van der Wel – student LI [essay] This course has shed some light on the possibilities of creating a gaming (whether serious or not) environment which can be both creative and inspiring. In a society saturated with rules, it is refreshing to just let all of it go when you have the rare opportunity to do so. That being said, I was quite shocked to read how harshly this course has been evaluated. In a way, it is a little bit sad for those who could not see past the eccentricity to notice the endless possibilities. Even in the case of serious gaming, the element .game. should already say enough: a little fun is required to make it work. One could see it as being vague, but in actuality, the beauty of the course is that you can decide on your own level to work on. However, it is understandable that missing the opportunity to open up to these possibilities would make the course seem more tedious and vague than anything else. For me, this freedom, rather than being discouraged by strict assignments, is what is inspiring me now to learn JavaScript and continue creating gaming environments. So yes, perhaps the labyrinth is a tough one to navigate. But the fun thing about having complete creative freedom is: if you're having a hard time finding a way out, you can create your own little you-shaped exit and storm right through.

Soufyan Belkaid – nagekomen feedback MMA

contents: I liked the course a lot. In my opinion it's the only course that gives you the possibility to freely develop yourself in a given environment of multimedia. presentation: The ideas presented in the course were great. It could have provided you with insight in building your game and portfolio. relevance: There's no greater relevance than this course. It's one of the courses where one can mix design and web technology together. It gives you the possibility to show your developments in the realm of mostly web design. That is a realm where one can develop a lot of skills learned in courses such as Inleiding programmeren, databases, artificial intelligence.

practicum: There wasn't really a practicum. It was just Gijs explaining how JS works.

supervision: The internet is the support that's needed for this course. It depends on how well you can google in order to find what you're searching for.

remarks: Great course, definitely misinterpreted by most people following this course. The way the grading worked was great. It graded you on the personal development you've made in contrary to the normal way of grading compared to other submissions.

Mike Spits – student IMM [FB: (P)IM] Totale onzin de kritiek vind ik. Vond beide vakken toch tot de leukere vakken van mijn studie (IMM) behoren. Misschien ietwat ongestructureerd maar dat vond ik wel wat hebben. Ook redelijk wat tijd ingestoken beide keren, dus als je er 20 uur over hebt gedaan dan ben je of een genie, of je hebt de projecten van iemand anders over genomen.

Adnan Ramlawi – student IMM [FB: MMA] Wat een raar verhaal en apart dat dat zo uit het niets komt en deze studenten dat niet kenbaar maken naar jou toe. Ik ben van mening dat zowel MMA en PIM beide erg leuke vakken waren. Misschien dat de kritische blik naar dingen en de discussie niet binnen het stramien van de VU past en je voortaan maar powerpoint slides moet voor gaan lezen.

Wesley Juan Ferrinio Nitikromo – student IMM [FB MMA] Ik vind dat je diegene meteen een schop onder zn kont mag geven. Ik vond beide vakken erg interessant en kan mezelf totaal niet vinden in de kritiek. Het creatieve denken wordt gestimuleerd in de hoorcolleges en dat is iets wat je helaas niet veel vaker op een universiteit tegenkomt. Zoals ik het zie bent u een hartstikke waardevolle toevoeging voor de opleiding. Voor deze vakken kon je zelf kiezen hoe moeilijk je het wilde hebben afhankelijk van je voorkennis en ik moet daarbij vermelden dat het lokaal aardig leeg was toen er een niet verplicht college werd gegeven. De topstudent die heeft lopen klagen en de misplaatste angst heeft geuit dat zijn diploma waardeloos kan worden, die krijgt zeker een waardeloos diploma, want vermoedelijk heeft hij of zij gewoon niet opgelet en geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om zichzelf te ontwikkelen bij zowel PIM als Multimedia Authoring.

Melvin Roest – student (van alles) [FB MMA] Kokend van woede, verwacht een vlammend essay dat het tegenovergestelde bewijst.

Jeffrey Bruijntjes – student IMM [FB MMA] Ik vind het ronduit belachelijk de kritiek van de studenten! Eerlijkheidshalve was ik in mijn eerste jaar tijdens PIM ook een '6jes student' die vond dat het vak niet gelijk stond aan de ECTS die ervoor stonden. Echter is Anton Eliëns de enige professor op de VU die buiten de hokjes geest breekt en je creativiteit het voortouw laat trekken in het analyseren van problemen en creëren van oplossingen. Ik ben het volledig eens met Melvin Roest waar hij zegt dat het niet het probleem is van de professor maar van de student zelf. Er zijn veel (teveel) vakken die te halen zijn binnen de '20 uur' die de leerlingen bij deze vakken als kritiek aandragen. Studenten kijken naar MINIMAAL nodig is om een vak te halen en zien dat als PRECIES wat zij

moeten doen. En dit is rond uit BULLSH*T! De hele opzet van deze vakken is dat je verder kan gaan dan met andere vakken omdat je niet wordt geremd door de bureaucratie van het 'elke week een opdracht met groot verslag inleveren', wat vaker als opvulling van een vak voelt dan toevoeging. Ik ben blij dat ik met MMA dit wel inzag en mijn '6jes mentaliteit' ben verloren want als ik PIM over had kunnen doen had ik daar ook veeel meer willen doen dan ik nu gedaan heb. Anton, ik vind het niet jouw probleem dat de studenten van deze maatschappij niet meer willen leren maar willen presteren. In mijn ideale wereld is studeren iets wat je doet omdat je hongerig bent naar de kennis die je kan vergaren om die vervolgens in te zetten in de wereld om je heen. De kritiek die hier gegeven wordt zou ik omdraaien en kritiek voor de student maken. Ik zou vinden dat de student zijn diploma meer 'waardeloos' worden als jij, op basis van deze kritiek, je vak zou veranderen naar een conventioneel, vol met onzin gevulde opdrachten, kijkende naar keiharde resultaten in plaats van creativiteit en vindingrijkheid en conformerend aan de wereld om ons heen in plaats van deze kritisch te bekijken... "vak". Anton, namens Melvin en ik: als we je bij kunnen staan op wat voor manier dan ook bij het aankomende gesprek dan is dat iets wat wij graag zouden doen, liefst 12 uur lang tot ze inzien dat zij degene zijn die fout zitten....

Laura van der Lubbe – student LI [FB MMA] Ik zit zelf in de OC van LI, en sta dus ook grotendeels achter wat daar als punten uit zijn gekomen. Ik ben wel erg geschrokken van de reacties van IMM. Met veel dingen die hierboven zijn genoemd ben ik het zeker eens. (De creativiteit, het "out of the box", eindelijk iets anders dan andere docenten) Om terug te komen op wat Melvin zegt over het niet nodig hebben van practica: het klopt dat we ervaring hebben, maar het blijft vaak bij die vakken het is niet zo, en ik denk dat ik voor meer dan alleen mezelf spreek, dat we er continu mee bezig zijn. Ik weet dat er heel veel te leren valt zelf via internet bijvoorbeeld, maar als ik mezelf programmeertalen ga zitten aanleren, waarom zou ik dan collegegeld betalen en een studie volgen??? Practica geven je de kans om vragen te stellen, helpen je bij het plannen van je tijd die je besteed en voor mensen met weinig ervaring denk ik zeker dat ze heel nuttig zijn. De assistent dit jaar gaf voorbeelden tijdens de colleges, je denkt dan oh eitje, maar als je het later zelf gaat proberen loop je toch vast. Tijdens een practicum heb je tijd voor je vragen, je problemen en kun je deze met andere (begeleiders) bespreken die je kunnen verder helpen. Ik denk dus niet dat practica overbodig zijn. Ik denk dat een groep studenten er echt baat bij zou hebben en voor diegene die het thuis via internet aan zichzelf leren, knap dat je het kan, goed dat je het doet, maar niet iedereen werkt zo. Ik denk dat Anton een zeer inspirerende leraar kan zijn, maar ik denk dat (helaas) niet alle studenten daarvoor openstaan... Persoonlijk vond ik MMA een (leerzame) ervaring. En als ik Anton geen inspirerende leraar had gevonden zou ik nu ook geen Honours project willen doen.

ps. gratis/easy punten, die kom ik wel vaker tegen..

Melvin Roest – finally, the essay: Hier mijn ongezoeten mening. Ik heb dit geschreven in Google Docs, dus wil je dit goed kunnen lezen: copy/paste het in je tekstverwerker

Het allerbelangrijkste: de positieve verhalen zijn in de meest recente vergadering blijkbaar niet (voldoende) naar voren gekomen. Daardoor is er nu een heel vertekend beeld van PIM en MMA. Dit is onterecht; elke beleidsbeslissing die besloten zou worden vanuit dit vertekend beeld zal zich resulteren in verarming van het onderwijs. De student wordt hier de dupe van. Ik zou hier de dupe van kunnen zijn geweest, vandaar dat ik net even woedend was.

Dan vertel nu mijn verhaal.

In eerste instantie snap ik de mening van deze studenten. Ik begrijp dat ze dit kunnen denken, ik voel met ze mee. Als ik heel kritisch nadenk over PIM en MMA dan brand ik het ook de grond in. Anton is vaag. De opdrachten zijn onduidelijk. Alles is vaag eigenlijk. Waarom moeten we iets vaags leren? Wie geeft hier nou 6 ECTS voor?

Ik had tijdens het eerste college van PIM dezelfde houding. Maar ergens in dat college begon ik te begrijpen dat deze houding schadelijk voor me is. Het is een cynische houding. Het zorgt ervoor dat ik niet het beste uit een vak haal, maar het slechtste erin zoek. Het verblindde me destijds. Dankzij Anton begreep ik dat met deze houding een student niks leert. Gewoon niks, nada, het is verspilde tijd. Op dat moment besloot ik een lerende houding aan te nemen: een open houding, een luisterende houding, die niet afwijzend is.

Jammer genoeg besloten deze studenten te kritisch te kijken naar dit vak vanaf dag 1, en ik vermoed dat hun afkeer alleen maar gegroeid is. In combinatie met de consumentenrol - die veel studenten vaak aannemen - kan dit gevaarlijk zijn. Een student leunt dan achterover, leert niks meer en niks kan hem (of haar) meer bewegen om pro-actief aan het werk te gaan.

Ik heb advies voor deze studenten: SNAP OUT OF IT! Serieus, ik meen het! Neem verantwoordelijkheid voor je eigen acties! De universiteit is niet je moeder, en ook niet je vader. De universiteit is in beginsel voor mensen die verantwoordelijkheid nemen voor hun eigen leerproces. Dus doe het dan ook. En mocht je dat nog niet weten, dan heb je net wat tough love gehad van ome Melvin (ooms en tantes zat op de uni). Ik doe het met liefde.

Het is niet zo moeilijk om van PIM en MMA te houden, je moet gewoon weten wat het geheim is dat deze vakken zo super aantrekkelijk maakt. Toen ik het geheim achter PIM en MMA leerde, veranderde mijn cynisme in belachelijk veel energie. Mijn ervaring is dat ik een kracht werd die niet meer te stoppen viel. Het geheim is.

PIM en MMA geven studenten autonomie.

Zoek het allemaal lekker zelf uit! Door deze eigenschap van het vak, zijn PIM en MMA voor excellerende studenten de beste vakken die er zijn. Excellente studenten verlangen juist naar autonomie, want ze krijgen het te weinig. Anton pakt dit probleem als n van de weinige docenten aan. Kortom, als deze twee vakken verdwijnen, dan worden studenten bijna uitsluitend behandeld als passieve kinderen die slaafs moeten volgen wat de docenten zeggen. Zoals ik al eerder zei: de student wordt hier de dupe van.

Ik denk dat mijn skills letterlijk met 200 procent zijn gegroeid door die 2 vakken. Elke keer als ik met potentile werkgevers praat, dan willen ze me. Ze willen me omdat ik: PHP, Javascript, jQuery, Processing, HTML5, CSS en

Objective-C begrijp. En dan kan ik ook nog eens op academisch niveau denken! Werknemers vinden me sexy. En 12 studiepunten hebben daar grotendeels voor gezorgd (PIM & MMA), want daar heb ik al deze multimedia (programmeer)talen geleerd. Ik vind dat een ongelooflijke prestatie. Realistisch gezien krijg ik per anderhalve maand een baan en/of stage aangeboden. Ik zoek er niet naar, ze komen naar mij toe. Ik heb geen idee hoe ze me vinden. Dit zou niet gebeuren als ik had besloten om 20 uur te werken aan elk vak.

En dan spreek ik nog niet eens over alle soft skills die ik er geleerd heb:

- klanten acquisitie (en 1000 euro ontvangen);
- projectmanagement;
- Photoshop (een beetje);
- tegen je angsten ingaan (aka beatboxen op Rembrandtplein);
- de basis van spontaniteit en hoe je het opwekt;

Je vrienden betrekken in je schoolproject en autodidactisch leren (later VEEL profijt van gehad bij Automaten en Complexiteit en Concurrency en Multithreading). Ik heb er dan ook geen 20 uur in gestoken. Bij elkaar heb ik er 400 uur ingestoken (PIM: 150 + MMA: 250). Het ging me niet meer om het cijfer, het ging me om de skills. De universiteit besteed daar te weinig aandacht aan, mijn verlangen was groot en mijn gouden pot aan het einde van de regenboog ook. Ik ben (letterlijk) verrijkt door deze 2 vakken.

Daarnaast wil ik wijzen op een echt probleem. Ik hoop dat ze daar eens hun hoofd over buigen.

Ook al is de kritiek waar (is het niet); er wordt tegen het verkeerde been geschopt. Er zijn namelijk veel grotere problemen bij opleidingen als IMM. IMM in het algemeen, net zoals 80 procent van alle andere WO studies zijn gewoon te makkelijk. Dit komt gedeeltelijk omdat studenten die puur voor de 6 gaan, echt niet 40 uur per week aan hun studie zitten. PIM en MMA zijn hier niet de ergste voorbeelden van, ook niet als je voor de 6 gaat. Ik heb voor veel vakken maar 10 tot 20 uur geleerd (ik moest mijn tijd steken in PIM & MMA). En dat is minder tijd dan de 20 uur die hier in de comments wordt geroepen.

Ik weet nog dat ik 6 vakken volgde (36 ECTS in 1 periode) met mijn zesjes-mentaliteit, ik ben van oorsprong zo'n type student, en een deel zal daar nooit van weggaan. De volgende 6 vakken heb ik in 1 periode gehaald:

- Graven In Grafen (6.5)
- Empirische Methoden (7)
- Databases (6.5)
- Software Modeling (7)
- E-business (bij FEWEB, 6) - in 4 uur studeren gehaald
- Project Informatiekunde (7)

Mochten we over belangrijke onderwijsproblemen praten, dit is er 1. Dit hoort niet te kunnen. Dit is mij gelukt, terwijl ik in een bestuur zat (we waren ondernemerschap aan het bevorderen in Amsterdam en omstreken), en in die periode een Ondernemerscaf organiseerde, en een sociaal leven erop nahield. Ik

moet toegeven dat ik minder sliep dan normaal, en terecht, ik was hier 3 tot 4 levens aan het leiden. In vergelijking hierbij zijn de beschuldigingen van PIM en MMA triviaal.

En voor mensen die meer academische papers willen lezen, zoek ze op, dat heb ik ook gedaan tijdens deze vakken. En Anton biedt er een paar aan bij zijn Commons websites.

Ik ben nog lang niet klaar, maar ik vind dit wel voldoende tegenargument. Dus, samenvattend:

- Een cynische houding verneukt alles.
- PIM & MMA geven autonomie aan de student, en zijn alleen een succes voor studenten die verantwoordelijkheid nemen voor hun leerproces.
- Anton pakt belangrijke onderwijsproblemen aan die bijna niemand aanpakt, en hij doet dat op een goede manier.
- Het bedrijfsleven is het daarmee eens, en vinden topstudenten van PIM & MMA sexy!
- Er zijn veel grotere problemen in het onderwijs, dus mocht je kritiek willen geven, concentreer je daarop. En doe dan asjeblieft met Anton mee, want hij doet er wat aan.
- Leer academische papers opzoeken en doe er wat mee (ik deed het ook).

Over De Auteu Melvin is een enthousiaste schrijver die radicale innovatie wilt veroorzaken in het onderwijs. Om die reden doet hij mee aan de wedstrijd van Singularity University (30000 dollar beurs naar Silicon Valley). Op dit moment studeert hij 3 studies, is hij actief lid van Techclub en werknemer bij de VU als studentassistent en studentvoorlichter. Verder is hij - op zijn zachst gezegd - een tikkeltje eigenwijs en houdt wel van een geintje en een (misschien iets te euforische) studentenfeestje

Marc Went – student IMM [FB MMA] Ik wou een vergelijkbare tekst schrijven maar dit is niet meer nodig. Ik ben het wel mee eens met wat Melvin hierboven heeft aangekaart. Ik heb in die twee maanden extreem veel geleerd op het gebied van html Javascript en JQuery, ondanks dat ik al dacht veel te kennen. Het zou beter zijn geweest als de practica in een computer lokaal gegeven waren.

Maar mma was zeker wel 6 ects waard (als je het voor jezelf 6 ects waardig maakt)

<http://serious.eliens.net/commentaar.html>